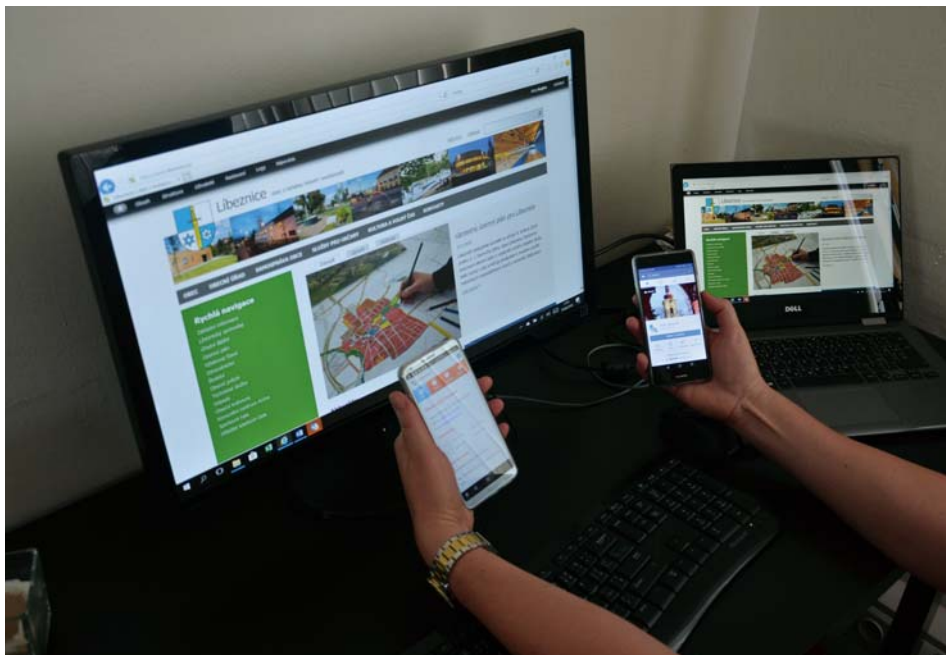

TÉMA MĚSÍCE

OBEC JAKO NA DLANI

Líbeznice v dlaních

foto -mk-

Aby se lidé mohli zapojit do veřejného dění, musí o něm nejprve vědět. To je základní a jednoduché pravidlo, bez kterého jsou řeči o demokracii a otevřené veřejné správě jen mlácením prázdné slámy. Právě proto jsou v každém demokratickém státě a v každé demokratické obci média tak důležitá. „Děláme, co jen můžeme, aby se k lidem v Líbeznici dostalo co nejvíce informací, každý je mohl sdílet a mohl se také rozhodnout, jestli a jak moc je chce využívat,“ říká starosta Líbeznice Martin Kupka.

Obec proto využívá nepřehledného množství informačních kanálů, kterými předává veřejnosti informace o dění v obci a o všech veřejných akcích.

Internetové stránky www.libeznice.cz

Aktualizaci prošly v letošním roce obecní internetové stránky. Přizpůsobují se nově všem typům zařízení pro elektronickou komunikaci, na kterých si je prohlížíte. I v mobilu tak máte obecní stránky v přehledné podobě. Postupně obec rozšiřuje také mapový portál. Díky němu je možné zobrazovat různé mapové vrstvy. „Můžete se sami podívat, jak daleko od vašeho pozemku leží v zemi elektrické vedení, kanalizace nebo vodovod. Zároveň se ale můžete podívat na územní plán a promítnout jej na katastrální mapu nebo se můžete podívat na přehled všech vzrostlých stromů na obecních pozemcích nebo se zorientovat v místech tříděného odpadu,“ vysvětluje Martin Kupka. Další novinkou jsou informace pro firmy, které se věnují rozvoji rychlého internetu. Na webu najdou podrobné podmínky a zároveň informaci o chystaných rekonstrukcích ulic i chodníků, aby se mohly k investiční akci připojit, konkrétně položením optického vlákna. Samozřejmě se stalo, že všechny po-

platky můžete na obci zaplatit platební kartou. Nově se chystá také platební brána na internetových stránkách. Poplatek za odpad či za psa tak budete moci už v příštím roce zaplatit jednoduše u počítače z domova. A v plánu je také vytvoření přehledného rezervačního systému, který by umožnil sledovat všechny aktivity v obecních prostorách – od haly Na Chrupavce až po tělocvičnu u základní školy.

Mobilní aplikace

Postupně roste počet uživatelů mobilní aplikace Moje obec. Ta nabízí nejen informace o připravovaných akcích přímo v mobilu, ale také možnost poskytnout obci zpětnou vazbu. „Pokud si do mobilu aplikaci Moje obec stáhnete, můžete jednoduše nafotit závadu na silnici, nepořádek nebo jiný nedostatek a hlášení poslat obci. Přispějete tak sami k tomu, že se problém rychle odstraní,“ přibližuje místostarosta Michal Doubrava. Aplikaci je možné stáhnout do chytrých telefonů, které mají operační systém Android nebo iOS (Apple). Stačí vyhledat a stáhnout v příslušném „obchodě“ aplikaci Moje

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

třetí červnovou sobotu zažil Areál zdraví doslova zatěžkávací zkoušku. Vezmeme to od konce. S půlnocí vyvrcholil další ročník Mamut festu a podle potlesku a hlasitého pískotu, který se nesl tmou nad Líbeznicí, to vypadalo, že Fast Food Orchestra předvedl na závěr programu pořádný gejzír hudební energie. Dětský den v odpoledních hodinách přilákal rekordní počet dětí. Místní spolky se společně postavily, aby si děti užily všech soutěžních stánků. Obecní strážníci ukázali, jak se jezdí na policejní motorce, a hasiči se jako každý rok starali o správný oheň na opékání burůt dozlato. A nejen to – hasiči pěna tentokrát nehasila oheň, ale rozpálená těla dětí.

A na začátku dne zažil areál premiérové setkání „Na kafe se starostou“. Místa pod slunečnky se zaplnila během malé chvíle a plno bylo celé dvě hodiny. Diskuse se vedla ze všeho nejvíce o dopravě, o školství a o plánech pro Areál zdraví.

Pokud bych měl z témat otázek jednoznačně určit, co nás v Líbeznici nejvíce zajímá, musela by to být doprava a školství. Jeden z diskutujících se hned v první otázce opřel do „stopky“ u Katranu. Uplýnulo 7 let od doby, kdy jsme se na jednáních zastupitelstva i při každém jiném setkání s občany bouřlivě přeli o to, jak to udělat, aby Líbeznicí projíždělo méně vozidel. Tehdy se dokončoval obchvat. Očekávání bylo veliké. A tomu přímo úměrné bylo i riziko zklamání. A to se také potvrdilo. Z centra obce zmizel nápor kamionů a těžkých nákladních vozidel. Osobních aut bylo a stále je mnoho. Hned po otevření obchvatu jsme i na billboardech přesvědčovali řidiče, aby jej využívali co nejvíce. Výsledek se dostavil. Bohužel nebyl vůbec na potlesk. Na křižovatce ve Zdíbech se ve špičce dramaticky zhoršily zácpy. Je známo, že se doprava chová jako velká voda. Nastal odliv z obchvatu a hned se dostavil příliv na průjezdu obcí. Pushtli jsme se proto hned do boje za bypass pro přímé napojení od Neratovic na dálnici. V následujících dvou letech se jej podařilo prosadit a také postavil. Teď pro změnu pracujeme na co nejrychlejším vybudování přímého sjezdu z dálnice směrem na obchvat Líbeznice a dále na Neratovice. Se spuštěním obchvatu jsme také chtěli a museli upravit křižovatku u Katranu. Kraj, Ředitelství silnic a dálnic, stát i obec se shodly na tom, že je důležité zajistit pro nákladní dopravu z průmyslových areálů v Bořanovicích a Březiněvsi napojení na obchvat v místě bezpečné mimoúrovňové křižovatky. Hlavní silnice tedy měla zahýbat před náměstím na Zdíbskou. Kvůli špatným rozhledovým poměrům ale bylo nutné směrem od náměstí umístit „stopku“. Víím, že to není ideální řešení – třeba kvůli ranním frontám. Doprava se ale opravdu chová jako voda. Teče nejvíc tím korytem, kde má nejméně překážek. Bez „stopky“ by zjevně bylo v centru mnohem víc aut. Po zprovoznění přímé dlouho připravované příjezdové rampy pro sjezd z dálnice D8 na Neratovice všechna pro a proti znovu zvážíme a přivzeme k té diskusi i dopravní projektanty.

To je tedy stručně shrnutí sobotní debaty u kafe. Podle ohlasů je jasné, že by se měla zrodit další tradice v podobě neformálních diskusí u sobotní kávy. Teď si ale užijte prázdninové dny.

Váš starosta

Dokončení na straně 3

Číslo měsíce: 2 757 občanů žije v Líbeznici.

ROZHOVOR

ŠKOLA, KDE SE S RADOSTÍ TVOŘÍ

Od nového školního roku čeká významná změna líbeznickou základní uměleckou školu. Její spoluzakladatel Roman Novotný se rozhodl odejít a následně úspěšně ve výběrovém řízení na ředitele neratovické základní umělecké školy. Výběrové řízení proběhlo i v Líbeznicích. Z něj vzešla úspěšně cembalistka a klavíristka Iva Štrynclová, která na škole působí od samého začátku. Od nového školního roku školu povede ve funkci zástupkyně ředitelky ZŠ a ZUŠ Líbeznice pro umělecké obory.

Co vás vlastně přivedlo k tomu, že jste se do konkurzu přihlásila?

K tomuto rozhodnutí mě vlastně inspirovali kolegové. Abych pravdu řekla, je několik činností, o kterých bych si nikdy nemyslela, že je budu dělat a budu je dělat ráda. Když jsem se připravovala na hudební kariéru, vůbec mě nenapadlo, že budu také podvojně účtovat, vyplňovat žádosti a vyúčtování dotací, dokonce ani to, že budu každou neděli varhánčit v kostele. A vidíte, všechno tohle přišlo a já musím konstatovat, že mě to baví a naplňuje. Žijeme přece v souvislostech a zavírat před nimi oči by bylo nesprávné. I práce ve vedení ZUŠ je pro mě výzvou, která přišla logicky.

Jak hodnotíte líbeznickou ZUŠku, její přednosti a nedostatky?

Líbezuška (jak ji krásně nazval náš první pan ředitel Roman Novotný) má velkou výhodu ve svém zakotvení v obci, mezi konkrétními lidmi, kteří do ní vkládají svá očekávání a mnozí ji podle svých možností podporují. Setkáváme se na akcích, které se v Líbeznicích pravidelně odehrávají, a pro anonymitu tu rozhodně není místo. Specifickým fenoménem je propojení se základní školou, které nás nutí fungovat v rámci obřího týmu lidí s rozličnými zájmy. To nebývá vždy jednoduché, ale v momentě, kdy se toto daří, cítím vděčnost, že můžeme svým dílem přispívat do smysluplného celku.

Ministerstvo školství v historii opakovaně zdůrazňovalo, že hlavním smyslem existence ZUŠ je příprava talentů pro konzervatoře. Těch ale odchází ze ZUŠ jen malé procento. Co je podle vás na světovém unikátu české tradice základního uměleckého vzdělávání nejdůležitější?

Připravovat budoucí profesionály je pro ZUŠky důležitý úkol, stejně tak ale formují hudební amatéry, milovníky umění, snad i budoucí mecenáše. Těch neprofesionálů je ve společnosti samozřejmě více. V Česku je síť základních uměleckých škol velmi propracovaná a zajišťuje komplexní umělecké vzdělání. Kromě praktické výuky žáci získávají i potřebnou teoretickou přípravu a možnost zapojit se do hry v orchestrech či komorních souborech a v neposlední řadě jsou pro děti všech oborů pravidelně pořádány vícekolové soutěže. Zároveň se ZUŠky zpravidla těší výbornému zázemí, díky němuž mohou pořádát koncerty, výstavy, a dokonce celé festivaly se neopakovatelnou atmosférou. Toto všechno v cizině, kde výuka začátečníků většinou probíhá na soukromé bázi, není samozřejmostí.

Co si kladete jako hlavní úkoly pro nejbližší období?

Především bych ráda posílila členskou základnu pěveckého sboru, který má pod vedením renomované

sbormistryně Veroniky Dvořáčkové-Žofákové mezi ostatními dětskými sbory výbornou šanci dosáhnout profesionální úroveň. Kromě toho je velkou pravdou, že zpívání ve sboru probouzí v dětech přirozenou muzikalitu, smysl pro harmonii, rytmus a v neposlední řadě i smysl pro týmovou práci. Takže to berte jako naši pozvánku. Kdo by chtěl pod pokličku sborového umění nahlédnout, je vítán každé úterní odpoledne.

Sama jste hudebnice. Nebude tím pádem odstaven výtvarný obor školy na vedlejší kolej?

Po loňských úspěších našich výtvarníků si něco takového opravdu nepřeji.

Nejbližší školní rok bude pro celou školu kritický. Bude se znovu učit ve všech možných učebnách a uskrovnit se bude muset i ZUŠka. Ve třídě, kde teď bylo možné intenzivně zkoušet, se znovu začne učit. Jak moc to poznamená práci školy?

V praktickém důsledku to znamená, že výuka v ZUŠ bude začínat později, než jsme byli zvyklí, a také to, že většinu tříd nebudeme moci využívat v dopoledních hodinách pro cvičení a přípravu na hodiny. Bereme to ale tak, že je to stav dočasný.

Při škole se zformoval dechový orchestr. Významný podíl na tom má Josef Pospíšil, který by se měl do školy od září znovu vrátit. Jak vidíte další rozvoj orchestru?

Mohu s radostí potvrdit, že Josef Pospíšil se k nám zase těší a má nové vize, kam dechovku směřovat. Těšit se můžeme na nové formy a žánry souboru – například dixieland.

Zároveň v novém sále školy pravidelně zkouší Líbeznický komorní orchestr. Jak si představujete spolupráci školy a tohoto nového v dobrém slova smyslu amatérského tělesa?

Komorní orchestr je svojí povahou vhodným souborem pro doprovod sólistů. A vzhledem k tomu, že naši žáci stále rostou – a to nejen do výšky –, se těším, až ti nejlepší z nich s orchestrem vystoupí.

V mnoha městech patří ZUŠky k nejviditelnějším vzdělávacím institucím. Práce žáků zdobí veřejná prostranství. Téměř žádná veřejná akce se neobejde bez hudebních produkcí či tanečních vystoupení žáků školy. Jaké místo by měla mít škola v životě Líbeznic?

Umění je ozdobou, jakýmsi šperkem, takže určitě i umělecká škola by pro obyvatele své obce měla být potěšením a chloubou, místem, kde se mohou setkat s krásnem a načerpat nové síly do všedního dne.

Co byste chtěla změnit v práci samotného pedagogického sboru?

Momentálně se zabývám doplněním sborovny o pedagogy některých oborů. Jde mi především o to, abychom získali kvalitní odborníky a zároveň lidi, kteří s původním sborem potáhnou za jeden provaz. Každý učitel je osobností a přináší do kolektivu něco, co by konečnému celku mělo být přínosem.

Chystáte nějaké změny v nabídce vzdělávání?

Jak jsem již řekla, rozšíříme pěvecký sbor, dechový orchestr bude obohacen o nové žánry, a pokud to jen trochu možnosti našich úvazků dovolí, ráda bych rozšířila nabídku povinně volitelných před-

Iva Štrynclová

foto archiv ZUŠ

mětů. V neposlední řadě sním o otevření oboru Hra na varhany a smyčcového oddělení. To už se ale vzdalujeme do budoucnosti.

Řadu let působil v souboru Musica Florea, který patří mezi nejlepší české soubory zaměřené na autentickou interpretaci staré hudby. Koncertujete doma i ve světě. Půjde skloubit tuto aktivitu s novou rolí ve škole? Je vůbec žádoucí, aby se učitelé věnovali vlastní umělecké dráze?

Kde jinde čerpat inspiraci a energii k tak náročné práci, jako je práce s dětmi? Koncertní praxe je neoddelitelnou součástí činnosti každého hudebního pedagoga. Umíte si představit, že by například osobnosti jako Ivan Moravec, Zuzana Růžičková a mnozí další odešly z tohoto světa, aniž by zde zanechaly odkaz v podobě svých žáků? V ZUŠ jsme sice na úplně jiné úrovni, ale princip stoprocentně platí. To je důvod, proč se i já osobně snažím co nejlépe skloubit školní a umělecký svět.

Každé lidské počínání potřebuje plán nebo vizi. Kam byste chtěla školu přivést za pět let? Co by jí mělo v tom čase charakterizovat?

Líbeznicím určitě bude sloušet škola, kde se bude nejen za pět let s radostí tvořit, kam děti budou rády chodit, na kterou budou v dobrém vzpomínat, a kdo ví, třeba do ní za čas přivedou i své potomky.

-mk-

Dokončení ze strany 1

obec. Aplikace je dostupná zdarma. Neplatíte nic ani za příchod, ani za odchod zprávy.

Obecní rozhlas

Kompletní rekonstrukcí projde do konce roku obecní rozhlas, který je oblíbeným zdrojem běžných informací o dění v obci a zároveň součástí informačního systému pro případ mimořádných situací. „V případě dlouhodobého výpadku proudu a při mimořádných situacích, jako je třeba vichřice nebo blesková povodeň, bude možné zajistit nezbytnou

informovanost,“ shrnuje hlavní funkci obecního rozhlasu první místostarosta obce František Závorka a dodává: „Obracelo se na nás čím dál více lidí, že rozhlas slyší špatně nebo vůbec. Teď by měly být po celé obci stejně dobré podmínky – včetně nejnovější výstavby za školou.“ Rekonstrukce obecního rozhlasu včetně plného vybavení pro řešení krizových situací přijde na 3 miliony korun. Obec ale díky dotaci ze Státního fondu životního prostředí zaplatí jen 600 tisíc korun. Vznikne tak i nový aktualizovaný povodňový plán s digitální mapou míst, která byla bleskovými povodněmi již dříve postížena. Obec tak bude lépe připravená i na případné krizové situace.

Facebook

Hojně využívaným informačním nástrojem obce se stala oficiální facebooková stránka. Poskytuje často informace přímo z místa dění i prostřednictvím fotografií. „Máte-li svůj facebookový profil, stačí si označit stránku jako oblíbenou. Významné kulturní i jiné akce sami inzerujeme, aby se informace dostala k co největšímu počtu lidí,“ vysvětluje Martin Kupka a dodává: „A pokud vám internet k srdci nepřišel, pořád je tu Líbeznický zpravodaj, který každý měsíc najdete v poštovní schránce a který je podle nedávné ankety pořád nejoblíbenějším zdrojem informací.“

-mk-

TÉMA

PAŽE TUŽ, VLASTI SLUŽ

A mnoho podobných nápisů můžeme ještě dnes vidět na budovách vesnických i městských „sokoloven“. Sokolovnu či kulturák mají mnozí z nás zafixováni v paměti jako místo, kam se chodilo cvičit, kde se pořádaly třeba školní akademie, představení místních ochotníků, osvětové přednášky či klasické zábavy a plesy.

Sokolovna získala své jméno podle jednoty sportovců a cvičenců, která vznikla v roce 1862 s pozdějším názvem Sokol Pražský. Ke cvičení se sokolové scházeli ve třech pronajatých prostorách, které však nebyly pro sportování ideální; proto se starosta jednoty Jindřich Fügner rozhodl zakoupit pozemek v dnešní Sokolské ulici a společně zde vystavěli první sokolskou tělocvičnu – sokolovnu. Ta se stala vzorem pro mnoho dalších sokoloven. Nikdy nevznikla přesná norma, jak mají budovy vypadat, a tak po vlastech českých můžeme vidět sokolovny v goticko-renesančním stylu jako v Louňovicích pod Blaníkem nebo čistě renesanční budovy. Jedno však musely mít společně – prostor pro cvičení musel mít minimálně 20 x 12 metrů, aby se sem vešlo 10 cvičenců po šesti řadách. Důležitý byl také balkon neboli galerie, aby veřejnému cvičení mohli přihlížet diváci. Pochopitelně pak sloužil i pro diváky či účastníky dalších společenských akcí. Každou budovu sokolovny zdobil nezaměnitelný znak.

A jak to vlastně je se Sokolem jako sportovní jednotou? Proč vlastně vznikla? A jakou sehrála roli v historii České republiky? Podrobnosti najdete přímo na webových stránkách České obce sokol-

Sokolský slet v Líbeznících 1923

foto archiv

ské, přesto nabídnu pár zajímavostí – ke vzniku vlasteneckého spolku došlo v době uvolnění poměrů v Rakousko-Uhersku, kdy byl odvolán lidem nenáviděný ministr Bach. Vznikaly kulturní vlastenecké spolky jako Umělecká beseda, Hlahol, ale nová doba si žádala nejen duševně, ale i fyzicky zdatné jedince. Ti se tužili v různých tělocvičných ústavcích, z nichž nejvýznamnější byl ústav Malypetrův, kde cvičil i jeden ze zakladatelů Sokola Miroslav Tyrš. A právě zde se konala 16. 2. 1862 ustavující valná hromada příštího Sokola Pražského. Starostou byl zvolen Jindřich Fügner a prvním náčelníkem se stal Miroslav Tyrš. Mezi členy výboru pak patřili velmi vzdělaní lidé, například Rudolf Thurn-Taxis, JUDr. Julius Grégr, Ferdinand Náprstek. Sokol měl i mnoho sympatizantů z řad kulturní společnosti, jako byli Jan Evangelista Purkyně, Jan Neruda či Josef Mánes, který namaloval první prapor a také navrhl první kroje. Hlavním heslem se stalo Tyršovo „Tužme se“ a také pozdrav „Nazdar, bratře“.

Hlavní náplní Sokola nebylo však jen cvičení, ale i „pochody“ do přírody doprovázené sborovým zpěvem. Přesto byl sport na prvním místě a po vzoru antických hrdinů se Sokolové věnovali běhu, hodu diskem i oštěpem, zápasu i boxu. Později přibýly další atletické disciplíny jako šplh, skok do dálky, do výšky i o tyči. Venku se provozovalo plavání, veslování, dokonce v některých jednotách krasobruslení, jízda na koni a střelba. Hlavním však zůstávalo skupinové cvičení a tzv. úpolové cvičení se stalo základem pro výuku tělesné výchovy na školách.

Ke 20. výročí založení Sokola uspořádal Tyrš první velké veřejné cvičení a následně prošel Prahou krojovaný průvod Sokolů. Dne 18. 6. 1882 se na Střeleckém ostrově konala Jubilejní slavnost Sokola Pražského, později nazvaná jako 1. všesokolský slet. Všesokolské slety se pak konaly v různých částech Prahy (v roce 1891 v Královské oboře jako jedna

z doprovodných akcí Jubilejní výstavy, do roku 1926 pak přibližně každých 6–8 let na pražské Letné) a vždy byly provázeny průvodem Prahou, kterého se účastnili krojovaní zástupci mnoha evropských sportovních spolků. V roce 1920 se průvodu zúčastnilo neuvěřitelných 78 000 sokolů a na Letné se vystřídal 100 000 cvičenců, kterým přihlíželo přes 500 000 diváků.

Sokolové se však scházeli k veřejným cvičením nejen na všesokolských sletech, ale i na sletech jednotlivých žup. Krásnou ukázkou je fotografie z roku 1923, kdy dnešní líbeznický Arčo bylo místem právě takového veřejného sokolského cvičení.

XVI. VŠESOKOLSKÝ SLET 1. – 6. 7. 2018 SE USKUTEČNÍ KE 100. VÝROČÍ ZALOŽENÍ REPUBLIKY

Přelomovým se v životě sokolském stal rok 1926, kdy na pražském Strahově vyrostl sportovní areál o rozloze 60 hektarů, dřevěné tribuny pro 130 000 diváků, na sportovní plochu se vešlo 12 000 cvičenců a zázemí šaten pojalo 35 000 cvičících. Po sletu v roce 1938 byly pravidelné slety přerušeny válkou a v roce 1946 slet zahájila ohňová štafeta směřem z Prahy. Na dlouho poslední slet se konal v roce 1948 a poté následovalo dlouhé období socialistických spartakiád. Návrat sokolských sletů byl v roce 1994 a poté se konaly každých 6 let.

Na letošní rok tak připadá XVI. Všesokolský slet, který bude důstojnou oslavou nejen 100. výročí vzniku Československa, ale i připomenutím dlouhé historie společensko-sportovního života Sokola Pražského. Takže bratři a sestry, tužme se!

-lč-

Retro KOUTEK

TAK A TEĎ NÁM DĚTI PŘEDVEDOU, CO SE ZA TEN ROK NAUČILY

S blížícím se koncem školního roku se dopilovávaly nejen známky na vysvědčení, ale také etudy, kratší či delší skladby, nebo dokonce celá hudební díla. Tanečnicím a baletkám došívaly maminky kostýmy či sháněly tolik nedostatková bílá tričky pro batikování. Snad jen výtvarníci měli klid a výkresy či keramické výtvary byly pověšeny na chodbách „lidušky“ nebo vystaveny v nějaké třídě. A školy základní se chystaly na závěrečnou školní akademii, kde za účasti rodičů i prarodičů každá třída předvede buď sborový zpěv nějaké budovatelské písně, či žáci zarecitují sólově i mnohohlasně neměně budovatelskou báseň.

Školní akademie na mé základní škole nebyly pravidelné a vlastně si vybavuji jen jednu celoškolskou, která se uskutečnila v podolské sokolovně. Chodila jsem na druhý stupeň a nějaká recitace mě moc nezajímala. Lepší byly zkoušky, které probíhaly v sokolovně jednu stanicí tramvají vzdálené od školy. A hlavně se konaly místo vyučování. Takže jsme se doslova prali o to, kdo bude pomáhat připravovat jeviště i hlediště. Hlavně se vyhnout písemce či zkoušení! Většina mých vzpomínek se tak týká spíše zákulísí a zákoutí, kde jsme se spolužačkami i spolužáky příjemně trávili čas poflakováním. K práci jsme se pochopitelně my, pubertáci, taky moc nehrnuli.

Nechme školu školou a pojďme si zavzpomínat na třídní přehrávky v „lidušce“ neboli lidové škole umění. Jako mnoho mých vrstevníků jsem utrpěla částečné hudební vzdělání. Doma jsme měli krásné pianino z dob první republiky, tak jsem pochopitelně byla vzdělávána ve hře na klavír. Nemám nic proti hře na klavír, strašně mi ale vadila hudební nauka, která byla součástí výuky na LŠU. Když jsme zpívali a učili se noty, to celkem šlo. Ale pak přišly na řadu intervaly typu čisté kvarty, malé sekundy nebo velké oktávy a ty mi opravdu nic neřikaly. Samotná výuka hry na klavír se také v dalších letech dosti lišila od mých představ – nudné etudy jsem potřebovala vyměnit za „Turecký pochod“ nebo nějaký valčík od Johanna Strausse ml., nejlépe „Na krásném modrém Dunaji“. V každém případě to byly úplně jiné skladby, než jsem přehrávala a připravovala si na závěrečný koncert. Saténové tmavomodré šaty s lakýrkami, úklon pro diváky – rodiče, seštelování otáčecí židličky a... už nebylo úniku. Potlesk po dokončení přednesu skladby byl pochopitelně ohlušující, kiksů většinou více než dost. Taky hrajte z paměti a před publikem.

ŠKOLNÍ AKADEMIE A ZÁVĚREČNÉ KONCERTY PRO RODIČE ŽÁKŮ „LIDUŠKY“

Jako jsem se netešila na klavírní přehrávku, o to víc jsem se nemohla dočkat vystoupení baletní školy profesorky Dolečkové, kde jsem strávila dlouhá léta taneční přípravou. Nesmějte se, fakt! Prošla jsem si přípravkou i klasickým baletem včetně baletu na špičkách a skončila svou kariéru v 7. třídě základky stepařským vystoupením. Krásná skladba z Labutího jezera, kterou nás doprovázela klavírní korepe-

Holčičky tančící lidové tance

foto archiv

Stepačky v kalhotách podle poslední módy

foto archiv

titorka, končila dlouhým cupitáním na špičkách a ladným máváním rukou jako křídly. A my cupitaly a mávaly a pianistka pořád hrála, přišlo mi tenkrát, že některé pasáže s krutým požitkem hrála da Capo al Fine, a stále ne a ne přijít pasáž, kdy zemdlená labuť klesne na kolena a nepřestávajíc mávat křídly pomalu dodýchá. Dodnes slyším paní profesorku, jak říká: „Nepřestanete být na špičkách, dokud nepoteče krev.“ A tekla. Jedné z „umírajících labutí“ praskl puchýř a růžová špička byla rázem krvavá.

Vraťme se ale do velkého sálu novodvorského kulturního domu Kosmos, kde se připravoval gala-večer baletní školy. Malé holčičky v barevných saténových sukničkách se zástěrkou a bílých blůžkách tančily lidové tance, starší dívky pak v krojích tančily na hudbu „Slovanských tanců“ Antonína Dvořáka a ta nejlepší náctiletá baletka pak tančila sólo na špičkách. Následovaly ukázky džezbaletu a moderního tance. Strašně jsem tenkrát záviděla svým starším (a vyspělejší) kolegyním, že mohly tančit v barevných kudrnatých parukách na hudby Boney M a skladbu „Daddy Cool“. Já tehdy v kostkované sukni s kanýry i na kšandách tančila „Letkis“. Moc mi to slušelo, zvláště s ovázaným kolenem na noze pravé a holení na noze levé, důsledkem šikovného zakopnutí o obrubník a slejdivání po asfaltové vozovce při úprku do jídelny. Kdo by přece stál ve frontě, že.

Připadala jsem si tenkrát jako skutečná divadelní hvězda, zvláště po návštěvě maskérny, odkud jsem odcházela vylepšená modrými očními stíny, zářivou rtěnkou i tvářemi zvýrazněnými pudřenkou. Jak já

si připadala v šesté třídě dospělá. Bála jsem se málem i mrkat, jen abych byla krásná co nejdéle.

MASKÉRNA JAKO V NÁRODNÍM DIVADLE

Své taneční období jsem zakončila ve třídě sedmé, kdy jsem dala definitivně přednost sportu a vzhledem k mému vzrůstu se stala basketbalistkou. Posledním vystoupením bylo skupinové stepařské číslo, kde jsem zejména na generálce sklízela potlesk na otevřené scéně. Stepovala jsem sice dobře, ale že by to bylo až takhle skvělé? O přestávce se vše vyjasnilo. Jedna z maminek mladších baletek měla za to, že jsem kluk, a byla mnou úplně nadšená. Jediný kluk mezi tanečnicemi! Lhala bych, kdybych netrvdila, že se mě to nedotklo. Spravil to našťástí řádný lok rybiho tuku a já si nechala narůst vlasy. Správná basketbalistka totiž nosila čelenku a dva culíky, víte?

Představení skončilo, opona padá a nás čekají dva měsíce prázdnin. Čas her a lelkování, zevlování a podobného nicnedělání. Maximálně pokusy o vylepšování své garderoby v podobě pletení svetrů, háčkování čepic, batikování triček nebo obarvování doktorských kalhot, či dokonce šití podle stříhu z německé Burdy. Ale to si už nechme na léto.

Elča

KONCERT V KOSTELE SV. MARTINA

V úterý 22. května se uskutečnil společný koncert Líbeznického komorního orchestru a Pěveckého sboru ZUŠ Líbeznice v prostorách kostela sv. Martina v Líbeznicích. Byla to vlastně premiéra smyčcového orchestru a provedené skladby při večerní atmosféře ve světle historických lustrů potěšily přítomné posluchače v zaplněném kostele.

V první části jsme naslouchali zpěvu Pěveckého sboru pod vedením sbormistryně Veroniky Dvořáčkové-Zofákové s klavírním doprovodem Adelíny Růžičkové. Jednalo se o skladby „Vangelis – Dobytí ráje“ v úpravě V. Zofákové, dvě lidové písně v úpravě Petra Ebena „U Těšina bubny bijom“ a „Anička dušička“ a nakonec „Kdybys měla, má panenko, sto ovec“ v úpravě M. Uherka.

Dětský sbor zpíval krásně a především ve Vangelisově skladbě byl obdivuhodný jeho přednes. To je v poslední době veliký pokrok zásluhou paní sbormistryně Zofákové. Pozoruhodné je, že se to podařilo při obsazení souboru dětmi různých věkových kategorií.

Ve druhé části koncertu představil dirigent pan Peter Smékal Líbeznický komorní orchestr, který provedl skladby: Gen Verde – „Salve Regina“ (se sborem ZUŠ) v úpravě Petera Smékala, Jozef Podprocký – „Svita Rediviva“, Remo Giazotto/Albinoni – „Adagio g-moll“ a Peter Breiner-Michelle – „Concerto grosso č. 4“ (z cyklu *Beatles go Baroque*).

Celý program byl pečlivě nastudován. Ve skladbě barokního skladatele Giazotta přímo zazářila Nataša Culková v sólech pro housle spolu s varhanicí Janou Štrbákovou. Také sólový part violoncellisty Davida Šípa v poslední skladbě se vydařil.

Myslím, že panu Smékalovi se povedlo z místních zdrojů vytvořit těleso na profesionální úrovni, což potvrzuje i dlouhotrvající potlesk na konci koncertu. Všichni jsme za tento orchestr rádi a těšíme se na další produkce.

Karel Stoll

Pěvecký sbor ZUŠ Líbeznice

foto Ondřej Neff

Líbeznický komorní orchestr

foto Ondřej Neff

1. ČERVEN 1953 – DEN MĚNOVÉ REFORMY

Před 65 lety v tento den proběhla v naší zemi měnová reforma. Komunisté ji do poslední chvíle pečlivě tajili a lživou propagandou popírali. Dokonce ještě den před uskutečněním tehdejší prezident Antonín Zápotocký prohlásil, že žádná reforma nebude. Ale byla. Nové bankovky byly vytištěny v Sovětském svazu a byly od tohoto dne vyměňovány. Ovšem jen malá částka byla vyměňována v poměru 1 : 5, další peníze pak v poměru 1 : 50.

Tím byla ožebračena značná část obyvatelstva včetně drobných střádalů. Vznikly proto velké protesty v mnoha městech, ale největší snad v Plzni. Hned ráno 1. června vyrukovaly velké zástupy dělníků ze Škodových závodů (tehdy Leninových) do ulic města, později se připojili i studenti, hlavně z vysokých škol. Bydlel jsem tehdy v Plzni a studoval na elektrotechnické fakultě a samozřejmě jsem při této akci nechyběl. Řady demonstrantů vnikly do budovy radnice a krajského soudu a vyhazovaly na ulici spisy. Také jsme společně

odstraňovali z ulic komunistické symboly a billboardy s dvouletkou a podobně, kterými byla obestavěna i socha prezidenta T. G. Masaryka. Tyto billboardy demonstranti zapálili. Když byly přivolány hasičské vozy, vytlačili jsme je zpět. V odpoledních hodinách jsme se všichni v průvodu přemístili na náměstí Republiky. K večeru se již objevily oddíly lidových milic, a přijely dokonce tanky. Taková byla reakce komunistických představitelů. Se zbraněmi v ruce nás tyto oddíly vytlačily z náměstí a nastalo mlácení lidí a zatýkáni, jak už to komunisté umějí.

V následných dnech pak pokračovalo zatýkáni, násilné vystěhování některých obyvatel z města a jiné represálie. Já jsem byl vyloučen ze studia a pracoval jsem jako pomocný dělník ve stavebnictví. Po sametové revoluci je plzeňským magistrátem udělována každoročně cena 1. června na slavnostním zasedání, na které jsem také osobně zván. Cenu získávají významné osobnosti v politice nebo vědě. Letos byla tato cena udělena filozofovi a politikovi Danielu Kroupovi. Mezi laureáty v dřívějších letech byl i bývalý prezident Václav Havel.

Je třeba, abychom si všichni uvědomili zřůdnost komunistického režimu a nedovolili, aby současní představitelé státu dávali šanci komunistům k zasahování do naší demokratické politiky.

Karel Stoll

Archivní foto z roku 1952

VÝLET POLABÍM AUTOBUŠOVOU LINKOU Č. 657

Rovina mezi řekami Labem a Vltavou je jednou z nejurodnějších oblastí Čech. Lidé zde žili od nepaměti. Dávná i nedávná díla našich předků lze v této krajině spatřit na každém kroku. Při výpravě za jejich poznáním ani nepotřebujeme auto, stačí využít autobusové linky č. 657, která touto krajinou projíždí od Labe až téměř po Vltavu (spojuje Brandýs nad Labem a obec Postřizín).

Poloprázdný autobus se vleče přes Polerady kolem opravených barokních božích muk. Boží muka nacházející se na návrších, v místech tragických událostí nebo právě u rozcestí symbolizují sloup, u něhož byl z rozhodnutí Piláta Pontského bičován Kristus.

Obdobné drobné památky jsou pro polabskou rovinu vůbec typické. Narušovaly její zdánlivou jednotvárnost. Mohly posloužit také jako orientační body. Mezi drobné památky řadíme i křížky, pomníčky nebo zvoníčky. Jedna taková opravená sloupová zvonička stojí ve Veleni. Nese letopočet 1842.

1. ZASTÁVKA – SLUHY

Ve Sluhách stojí za to vystoupit a trochu se projít. V jádru středověký sluhský kostel sv. Vojtěcha zaujme netradičními arkádami kolem svého presbytáře. Při pozorném průzkumu najdeme tesané, do zdi zasazené starodávné náhrobky (z roku 1599 a 1618). Dominantou je však mohutná zvonice stojící na návrší za farou. Patrně mohla sloužit i k obranným účelům.

2. ZASTÁVKA – MRATÍN

V hned za humny ležícím Mratíně stojí nenápadný barokní zámek, který dnes slouží účelům mateřské školy. Jednoduchá barokní stavba svým půdorysem připomíná obdobně rozložený Horní zámek v Panenských Břežanech. Když už se v obci člověk zastaví, může se kochat branou statku čp. 1 nesoucí letopočet 1808 nebo vyhledat stín mohutného památného stromu – přibližně 150 let starého jirovce u kaple sv. Michaela.

3. ZASTÁVKA – MĚŠICE

Na následující zastávce v Měšicích máme možnost obdivovat jiný barokní architektonický skvost – zámek rodiny Nosticů postavený stavitelem A. Haffeneckerem v letech 1767–1775. Antonín Haffenecker jakožto dvorní stavitel rodu Nosticů se podílel také na úpravě jejich pražského paláce nebo na výstavbě Stavovského divadla (původně Hraběcí Nosticovo divadlo). S dokončením stavby zámku se pojí i technický unikát. Roku 1775 byl na budovu umístěn první hromosvod v Čechách (podle konstrukce Benjamina Franklina). Unikátní jsou i věžní hodiny z roku 1774, které zhotovil proslulý pražský královský hodinář Sebastian Londsperger, jenž se dlouhá léta staral o hodiny na katedrále sv. Víta.

Kaple sv. Anny v Panenských Břežanech

foto archiv Oblastní muzeum Praha-východ

4. ZASTÁVKA – LÍBEZNICE

V Líbeznicích nás opět vítají církevní památky – dochovaná barokní fara, kaple Panny Marie a především barokní kostel sv. Martina postavený z popudu hraběte Nostice v letech 1788–1795. Mimo chodem i na něm byl umístěn jeden z nejstarších hromosvodů v Čechách, na kostelní stavbě možná vůbec nejstarší. Líbeznický kostel je nápadně podobný chrámu v západočeském Touškově, který vystavěl stavitel Haffenecker. Stal se snad i on nedlouho před svou smrtí roku 1789 autorem záměru líbeznického chrámu? Alespoň se tak domnívá Hana Bílková, ředitelka Oblastního muzea v Brandýse nad Labem a místní patriot.

5. ZASTÁVKA – BAŠŤ

Jen co proletíme Bašť (s barokní kapličkou na od naší trasy trochu stranou položené návsi), spěcháme do Panenských Břežan. Toto místo je silně spojené s tragikou druhé světové války – své venkovské rezidence zde měli nacističtí pohlaváři Reinhard Heydrich (Dolní zámek) a K. H. Frank (Horní zámek). Ve zrekonstruovaném Horním zámku, kde dnes sídlí Památník národního útlaku a odboje s moderní expozicí, jež pojednává o událostech

druhé světové války a českém odboji, však nalezneme více. Především jedinečnou kapli sv. Anny, rané dílo Jana Blažeje Santiniho-Aichela z počátku 18. století. Kaple je chápána jako prototyp paprskové centrály, kterou Santini později dovedl k dokonalosti stavbou světoznámého kostela sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře u Žďáru nad Sázavou. Celý brežanský areál Horního zámku uzavírá rozlehlý park, který je v současné době rekonstruován.

6. ZASTÁVKA – DOLÍNEK

Výlet lze zakončit v Dolínku nebo Odoleně Vodě. V rodném domě Vítězslava Háška v Dolínku je k vidění expozice zaměřená na básníkův život a dílo. Otevřeno mají celoročně v neděli odpoledne, větší skupinu je však možné nechat objednat i na všední den. V Odoleně Vodě zase nelze vynechat kostel sv. Klimenta vystavěný ve třicátých letech 18. století proslulým barokním architektem a stavitel Kiliánem Ignácem Dientzenhoferem. Od kostela položeného na vyvýšeném místě máme Polabí jako na dlani, třeba i blízkou přírodní rezervaci Kopeč se dvěma pahorky sopečného původu, celou řadou vzácných rostlin i hmyzu, především pavouků.

Martin Hůrka,
Oblastní muzeum Praha-východ

UPRAVENÁ DOPRAVNÍ ZNAČKA

Dne 22. 5. bylo v ranních hodinách zjištěno hlídkou OP, že dosud neustanovený „dopravní expert“ upravil dvě dopravní značky P6 – STŮJ, DEJ PŘEDNOST V JÍZDĚ, a to na křižovatce ulic Mělnická–Zdíbská v obci Líbeznice. Místo nápisu STOP vlepil vtipálek na obě dopravní značky nový červený podklad, do kterého vlepil nápis „ZASTAV VOLE“. Pravděpodobně chtěl tímto činem neznámý dopravní expert zvýšit vážnost uvedených dopravních značek, které pokud není na místě hlídka policie, do držíže málokdo. Tímto jednáním však neznámý vtipálek dopravní značky učinil neplatnými a vzhledem k tomu, jaký použil materiál, je i poškodil. Na záznamu z kamerového systému obce byla zachycena osoba, která nad ránem 22. 5. pracuje asi hodinu na nové úpravě dopravního značení. Je tedy otázkou času, kdy bude uvedena osoba ztotožněna. Za poškození součásti příslušenství silnice nebo místní komunikace hrozí tedy vtipálkovi pokuta do výše 300 000 Kč. Dopravní značky byly následně vyměněny za platné.

Rudolf Sedlák

Vtipálek změnil značku

foto archiv OP

I. ROČNÍK BRANNÉHO ZÁVODU O POHÁR MLADÉHO STRÁŽNÍKA

Zájmový kroužek Mladý strážník pod záštitou Obecní policie Líbeznice a za podpory obcí Líbeznice a Bašť uspořádal dne 3. 6. 2018 I. ročník branného závodu o pohár Mladého strážníka pro

rodiny s dětmi i jednotlivce. Do závodu se přihlásilo 12 soutěžních družstev tvořených převážně rodiči s dětmi. Závod začal v Areálu zdraví, odkud účastníci pokračovali plnit osm soutěžních disciplín, mezi kterými byla mimo jiné střelba ze vzduchovky, paměťový a dopravní test, požární ochrana, první pomoc a zábava pro dospělé i děti na rybníce v Bašti.

Vítězem branného závodu se stalo složené družstvo se členy Michaela Pfefferová, Tomáš Pfeffer, Václav Hart a Antonín Kostka. Na druhém místě se umístili Jan, Anna, Olga a Honza Pšeničkovi a na třetím místě Anna, Marek, Aneta a Lenka Nekvasilovi. Všem srdečně blahopřejeme a ostatním účastníkům děkujeme za jejich nasazení.

Rudolf Sedlák

Závody rodičů i dětí

foto archiv OP

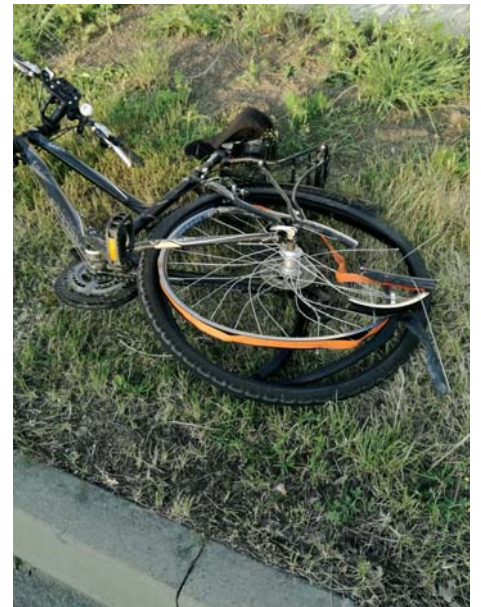
DOPRAVNÍ NEHODY V KVĚTNU

Hlídky obecní policie asistovaly v květnu u čtyř dopravních nehod, kdy nejméně vážnější se stala v pátek 18. 5. v odpoledních hodinách v ulici Mělnické v obci Líbeznice. Řidič vozidla Škoda Superb, který přijížděl od Prahy po ulici Mělnická, srazil jedoucí cyklistku a dále pokračoval po ulici Mělnické, kde odbočil do ulice Martínova. Zde se čelně střetl s vyjíždějícím vozidlem. Cyklistka utrpěla vážné zranění. U řidiče Škody Superb bylo dechovou zkouškou na místě vyloučeno, že by byl pod vlivem alkoholu nebo jiných omamných látek. Řidič uvedl, že si událost nepamatuje a byl postižen epileptickým záchvatem. Hlídka obecní policie společně s hlídkami PČR usměrňovala provoz do večerních hodin. Případ dále šetří služba kriminální policie a vyšetřování Praha-venkov VÝCHOD a dopravní inspektorát PČR.

U další nehody asistovali strážníci v ranních hodinách dne 25. 5. na obchvatu obce Líbeznice, kdy došlo ke střetu dvou osobních vozidel se zraněním. Hlídka OP na místě provedla neodkladné úkony a po příjezdu složek IZS na místě usměrňovala provoz do odklizení nehody.

Další dvě nehody se obešly bez zranění a větších škod na vozidlech nebo dalším majetku. Strážníci obecní policie na místě pouze pomohli účastníkům sepsat společný záznam o dopravní nehodě.

Rudolf Sedlák

Jízdní kolo po nehodě

foto archiv OP

PODĚKOVÁNÍ

Mladík, který v úterý 5. 6. poškodil několik stromků u cyklostezky mez obcemi Bašť a Líbeznice, byl dopaden díky všímavým občanům, kteří reagovali na výzvu Obecní policie Líbeznice. Pachatel byl v pátek 8. 6. předvolán na služebnu OP. Při následném zápisu o podání vysvětlení se plně doznal a jako důvod svého jednání uvedl, že byl rozeznán, protože mu ujel autobus. Jedná se o dvacetiletého mladíka s trvalým bydlištěm v Praze s vazbami na obec Bašť. Za své jednání si mladík vysloužil tučnou pokutu a jako náhradu škody odpracuje pro obec Bašť 40 hodin.

-RS-

OBCNÍ POLICIE

PACHATELÉ POŠKOZENÉHO OBCNÍHO MAJETKU ODHALENI

V ranních hodinách dne 13. 5. 2018 bylo na základě oznámení zjištěno hlídkou OP poškození obecního majetku v prostoru Areálu zdraví v Líbeznicích. Na místě bylo zjištěno, že u vstupu do Areálu zdraví je poškozena lampa veřejného osvětlení, která je v jedné třetině ulomená, a zbytek lampy leží na travnatém porostu. U téhož vstupu byla poškozena informační tabule, která měla zohýbané silné železné sloupky a byla vhozena do koryta přilehlého potoka. Za kavárnou Mé Líbe Kafé bylo zjištěno poškozené betonové víko studny a u druhé studny bylo betonové víko vhozeno přímo do studny. V korytu potoka bylo nalezeno 8 dřevěných špalků od ohniště o průměru 50 až 80 centimetrů. Dále byla zjištěna poškozená – prokopnutá – informační deska u vstupu do Areálu zdraví z ulice Východní.

Na místo byla přivolána hlídka OO PČR Odolena Voda, která výše uvedené zdokumentovala a případ převzala pro podezření ze spáchání trestného činu poškození cizí věci.

Obecní policií bylo následně provedeno vytěžení kamerových záznamů z kamerového dohlížecího

Poškozená lampa

foto archiv OP

systému obce. Ze získaných poznatků bylo natipováno několik osob, jejichž totožnost byla předána policejnímu orgánu. Výsledkem provedených výsledků bylo plné doznání 6 mladíků ve věku kolem 20 let s bydlištěm v obci Líbeznice a Měšice. Mladíci uvedli, že majetek poškodili pod vlivem alkoholu,

svého jednání litují a škodu jsou připraveni uhradit. V případě uznání viny hrozí výše uvedeným vandálům trest odnětí svobody až na jeden rok.

Rudolf Sedlák

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

JARNÍ STRÍPKY Z ATLETICKÉHO ODDÍLU

V dubnu začala venkovní atletická sezona a naši atleti se do ní zapojili plni sil a s velkým nadšením. Zúčastnili se mnoha soutěží a přespolních běhů, ve kterých získali spoustu medailí a pohárů a překonali své osobní rekordy.

Mezi naše nejúspěšnější závody, samozřejmě kromě Duhových závodů organizovaných naším oddílem na Duhovce v Líbeznicích, patřily následující.

V dubnu 2018:

Běh o pohár starostky Neratovic – ve svých kategoriích získali 2. místo Kryštof Kulíšek, Ella Pischnothová, Karolína Štruplová a Žaneta Tichá, 3. místo Tereza Dalíková. Krásné 4. místo získal Tomáš Ponert, kterému patří mimo jiné také velké uznání za chování fair play, neboť pomáhal vstát jinému závodníkovi a i přes tuto úžasnou sportovní pomoc doběhl na 4. místě.

Běh lipovou alejí v Nymburce – ve svých kategoriích získali 3. místo Sophie Pischnothová a Tomáš Rambousek.

Milovická mile – ve své kategorii na 1. místě Tomáš Rambousek.

Běh veltruským parkem – ve svých kategoriích na 2. místě Kryštof Kulíšek a Ella Pischnothová.

Běh lipovou alejí – Nymburk

foto -zs-

Atletická příprava Čelákovice

foto -zs-

V květnu 2018:

Atletický víceboj ve Zlatníkách – ve svých kategoriích získali pohár za 1. místo Kryštof Kulíšek a Tereza Dalíková, která zároveň získala putovní pohár, dále pohár za 2. místo Ella Pischnothová a na 4. místě se umístil Tomáš Rambousek. Velkou odměnou našim sportovcům byla také přítomnost olympijské oštěpařky Báry Špotákové, která se osobně podepsala na donesené fotografie a navíc se se všemi našimi líbeznickými atlety vyfotografovala.

JAZ Říčany – zde byl náš sběr 12 medailí v počtu pouhých šesti líbeznických atletů plně v duchu našeho soutěžního oddílového pokřiku: „My atleti z Líbeznic nenecháme vám tu nic, medaile vám seberem a záda vám ukážem.“ Ve svých kategoriích si celkem 2 zlaté a 2 stříbrné medaile odvezl Kryštof Kulíšek, 1 zlatou, 1 stříbrnou a 1 bronzovou Tomáš Rambousek, 1 zlatou a 1 bronzovou Jakub Ponert, 2 stříbrné Ella Pischnothová a 1 bronzovou Tomáš Ponert. Zároveň si naši atleti vyzkoušeli štafetu, ve které, ač skoro nejmladší, směle konkurovali starším atletům.

Běh vítězství v zámeckém parku Lány – ve svých kategoriích se umístili na 1. místě Lukáš Navrátil, na 2. místě Zuzana Bártová a na 3. místě Tomáš Ponert.

Dvě naše závodnice, Ella Pischnothová a Karolína Štruplová, se vydaly až na jižní Moravu do Kroměříže na okresní kolo **Cokoládové tretry**. Obě se umístily ve své kategorii na 1. místě a postoupily do Krajského finále ve Zlíně, ze kterého si přivezly 2. a 7. místo.

Na jaře proběhlo již také několik závodů **Poháru pražských běžeckých nadějí**, kde nás úspěšně reprezentuje Karolína Štruplová, která je v průběžném pořadí Poháru na krásném 2. místě ve své kategorii.

Po dvou kolech **Přeborů Středočeského kraje oddílů přípravek** si naše A družstvo drží 2. místo (ze 14 oddílů). Ani B družstvo na 7. místě a benjamínci z C družstva na 10. místě nám vůbec nedělají ostudu, naopak všichni bojují ve všech sil a vylepšují své osobní rekordy.

Ani závodníci z kategorie mladších a starších žáků nezůstávají pozadu, na **Přeborech Středočeského kraje staršího žactva** získala krásné 3. místo ve skoku dalekém Markéta Maierová. Mladší žáci a žákyně trhají rekordy ve skoku do dálky (Matěj Špicl) a vrhu koulí (Elonor Makris). S napětím čekáme na výsledky dalších Krajských přeborů jednotlivců a družstev, které proběhnou v červnu.

Všem atletům děkujeme za úžasnou reprezentaci našeho atletického oddílu.

Tým Atletiky Líbeznice

Atletika Zlatníky s Bárou Špotákovou

foto -zs-

Štafeta Říčany

foto -zs-

Říčany – JAZ

foto -zs-

🏠 LÍBEZNICKÉ SPOLKY

UKLIĎME ČESKO – UKLIĎME SVĚT TAKÉ V LÍBEZNICÍCH

Cílem této celorepublikové akce konané 7. 4. je snaha uklidit nelegálně vzniklé černé skládky a nepořádek na území celé České republiky.

Předně bych se rád pozastavil nad skutečností, že v dnešní době a dnešní společnosti je potřebné takovou akci realizovat. Stále nerozumím tomu, z jakého důvodu si lidé dají tu práci vláčet odpad do lesů, remízků, na pole, když jej mohou hodit do popelnice, kontejneru nebo odvézt do sběrného dvora. K pozastavení a zamyšlení se nás všech nás nabádá i fakt, že poté, co někdo uspokojí své chutě, něco dopije, nebo sní, vyhodí obal na zem nebo někam dál do křoví, aby nebyl na první pohled vidět. V tomto duchu se nesla akce Uklidme Česko. Při každém vhozeném odpadku do pytle nebo na valník si každý z nás říkal, kde se tu ten odpad vzal, kdo ho sem dal, jak mohlo vůbec někoho napadnout ho tedy odložit.

TAKOVÝCH AKCÍ BY V DNEŠNÍ DOBĚ MĚLO BÝT VÍC

Naštěstí jsou mezi námi i takoví, kterým vsudy-přítomný odpad není lhostejný a vadí jim, že se nachází v každém kousku přírody.

Kde jinde začít uklízet než tam, kde žijeme. Proto jsme se v rámci této akce ujali úklidu Líbeznic a jejich blízkého okolí. Celkem se sešlo přes 80 účastníků, přičemž většina byly děti. Skupina pod vedením Mladého strážníka v počtu 25 dobrovolníků se vydala čistit okolí směrem na Baš a Beckov. Druhá početnější skupina pod vedením skautů v počtu 55 dobrovolníků se rozdělila na několik menších skupin, které zajistily úklid Arča, koryta potoka Mratínka a jeho blízkého okolí, pěší cestu z Arča do Měšic (po žluté), okolí silnice do Hovorčovic a nelegální skládku u teplovodu. Je až

Uklízet vyrážejí nejen Mladí strážníci

foto archiv

A máme o kolečka víc!

foto archiv

neuvěřitelné, že za jedno dopoledne jsme nasbírali několik desítek pytlů odpadu a dva velké plné kontejnery. Jeden by nevěřil, jaké poklady jsme zde nacházeli.

Děkuji všem účastníkům akce za jejich drahocenný čas. Jsem rád, že jsme mohli trochu ulevit přírodě a učinit naše okolí opět o trochu lepším a příjemnějším. Chtěl bych vyzdvihnout přítomnost

zástupců města v čele se starostou a zastupiteli, kteří jsou svou účastí a nasazením tím nejlepším příkladem pro všechny občany naší obce.

Moje tajné přání je, aby takto uklizené okolí v drželo co nejdéle.

Za oficiálního organizátora akce Uklidme Česko v Líbeznicích sepsal

skaut Michal Jech

KOLEM KOLEM LÍBEZNIC

V sobotu 12. 5. 2018 proběhl již 4. ročník cyklistického závodu KOLEM KOLEM LÍBEZNIC. Za krásného slunečného počasí bojovali jednotlivci a skupiny s dětmi na dvou okruzích v okolí Líbeznic. Trasy byly náročné, nechybělo na nich stoupání, sjezdy, úzké průjezdy ani výběh. Na skupiny s dětmi čekala na trase spousta zastavení. Na každém z nich účastníci plnili úkoly, které pro ně připravila Monča. A že byly náročné, bylo znát nejen na dětech, ale i na samotných rodičích. Po projetí cílem čekalo všechny závodníky občerstvení a vyhlášení vítězů v báječné atmosféře na líbeznickém Arču.

ZÁVODU SE ZÚČASTNILO TÉMĚŘ 200 CYKLISTŮ

Vítězi v kategorii mužů se stali Zdeněk Stieber z Kladna, Pavel Smetana z Měšic a v kategorii žen Martina Bartošová z Nymburka a Pavlína Gilmore z Líbeznic.

Cyklisté v cíli

foto archiv Týmu líbeznického koloběhu

V kategorii rodin na stupních vítězů stály rodiny Bohmova, Jirmanova a Karamanova z Líbeznic. Veliká pochvala patří nejmladšímu závodníkovi, čtyřletému Dominikovi Havlíkovi z Líbeznic.

Chtěli bychom tímto poděkovat všem účastníkům za předvedené výkony, všem sponzorům za možnost uspořádat tento závod a v neposlední

řadě obecní policii, která nám vždy pomáhá se zajištěním závodů a s bezpečností závodníků.

Budeme se na vás těšit na některém z dalších závodů, které pořádáme.

Tým líbeznického koloběhu

DEN MATEK V MŠ

Květen byl ve znamení oslav svátku maminek. Jako každý rok se konala „Zahradní slavnost“ na venkovním pódiu zahrady Základní školy Líbeznice. Vystoupení se zúčastnily všechny třídy mateřské školy a na závěr se k nim přidaly i učitelky.

Představení jsme zahájili společným přednesem námi složené básně, která přiblížila zásadní etapy života. Následovala vystoupení jednotlivých tříd. Jako první předvedly své pásmo nejmladší děti z oranžové třídy s písní „Mravenčí ukolébavka“. Žlutá třída představila kapitolu dětem nejbližší, a to píseň „Holky z naší školky“. Zelená třída vystoupila s písní „My jsme žáci 3.B“ a doplnila ji taneční choreografií, kterou pečlivě nacvičovala. Předposlední vystoupení dětí patřilo modré třídě, která natrénovala tanec k písni „Pátá“ z muzikálu Rebelové. Návik choreografie dal dětem velkou práci, ale děti předčily očekávání všech. Jako poslední vystoupily předškolní děti z červené třídy, které se vžily do role dospělých s písněmi „Můj Vilém peče housky“ a „Když si báječnou ženskou“.

Na závěr se odvážaly i učitelky v čele s ředitelkou při písni „My zpívali si rock“. Celé pásmo doprovázela na akustickou kytaru naše rocková kolegyně Ina Urbanová.

Myšlím si, že akce se velmi vydařila. Počas nám pářalo a celé vystoupení sklídilo velký úspěch.

Na konci května se budova Bezinka vypravila na celodenní výlet na zámek Dobříš. Druhá budova

Závěrečná píseň pro maminky k svátku

foto archiv MŠ

Jeřabinka se vydala také na výlet. Dvě třídy na hvězdárnu Ondřejov a do Ladových Hrusic. Žlutá třída navštívila zámek Sychrov. Všechny děti si výlet velice užily.

Všichni zaměstnanci MŠ Líbeznice přejí krásné a slunečné léto a těší se na nové zážitky v příštím školním roce.

Romana Vörösová

DRUŽINOVÁ OLYMPIÁDA ZŠ LÍBEZNICE

Dne 18. května 2018 proběhla ve školní družině olympiáda. Po obědě se závodníci převlékli do sportovních dresů. Každá třída – planeta – obdržela trička své barvy. Až byli všichni zástupci planet – od Merkuru po Neptun – připraveni, zazněla slavnostní hudba a ceremoniál mohl začít. Na slavnostním nástupu vlajkonoši hrdě vztýčili vlajky.

Scházela však pochodeň, o jejíž donesení se postaraly paní vychovatelky. Potom jednotlivé planety představily svůj pokřik a družinová olympiáda byla zahájena.

Děti se za pomoci „černých děr“ (pomocníků z devátého ročníku) vydaly k plnění sportovních disciplín. Soutěžilo se ve běhu na 60 m, skoku do dálky, skoku z místa, hodu na cíl a ve štafetě. Děti nadšeně plnily disciplíny, radost z pohybu byla vidět všude kolem, což je v dnešní době téměř vzácnost.

Po absolvování všech disciplín a sečtení výsledků se soutěžící opět seřadili do družstev jako předtím na nástup. Proběhlo závěrečné vyhlášení výsledků. Jako nejlepší pokřik děti vybraly pokřik Saturnu. Nejhezčí vlajku podle mínění ostatních vyrobily děti z Venuše. Následně byly vyhlášeny i jednotlivé disciplíny. Vítězové obdrželi zasloužené medaile, ovšem ani ostatní neodcházeli s prázdnou. Za svou snahu si každý zasloužil odměnu.

Na závěr olympijského odpoledne se děti naposled seřadily a za zvuků hudby odcházely po jednotlivých družstvech zpět do družinových tříd. Soutěžní odpoledne skončilo. Nesmíme zapomenout ani na organizátorky z řad vychovatelek. Všem za jejich obětavou práci patří veliké díky.

Vendula Zavřelová

LÍBEZNICKÁ BUBLINA 2018

Již potřetí se ve velkém sále líbeznické ZŠ konala recitační přehlídka Líbeznická bublina. Akce proběhla v poklidném a přátelském duchu. Všechny děti si odnesly pamětní list a knihu. Ceny paní

knihovnice Alexandry Dančové získali: **Karolína Procházková**, **Kryštof Hřiscina** (oba ze Zdiib) a **Bára Šmorancová** z Líbeznice. Hlavní cenu – sladkou Líbeznickou bublinu, kterou vlastnoručně upekla paní zástupkyně Kateřina Lindová, patronka celé soutěže – si odnášel **Robert Kuhn**, žák 7. ročníku líbeznické ZŠ.

Šárka Mišurcová

Recitují dobře, recitují rádi

foto archiv ZŠ

ZAČALA REKONSTRUKCE A ROZŠÍŘENÍ MATEŘSKÉ ŠKOLY

Ještě před koncem školního roku se rozběhly práce na přestavbě a rozšíření mateřské školy. Jednopodlažní pavilon Bezinky se o několik metrů prodlouží směrem k atletické dráze. Nynější kapacita 119 dětí by se měla zvýšit na 128. Zároveň dojde ke kompletní přestavbě vytápění. Nynější přímotopy vystřídá ústřední topení s plynovým kondenzačním kotlem. K příjemnější atmosféře v celé budově by měla přispět nová pergola podél východní strany budovy.

Celkové náklady na stavbu představují 5,5 milionu korun. Obec už v loňském roce usilovala o dotaci z evropských fondů. Ucházet se bude i letos o pomoc ze státního rozpočtu v nově vypsaném dotačním programu. „Nemohli jsme připravenou stavbu víc oddalovat. Čekat na rozhodnutí o dotaci by znamenalo obětovat další rok. Přesto se nevzdáváme naděje, že nám stát s touto investicí pomůže,“ říká starosta obce Martin Kupka.

„Pro nás je důležité jak zvýšení kapacity, tak ústřední topení a nová pergola, která by měla zastínit velká okna na východ. Budova se v teplých dnech vyložené přehřívá a pro děti je pak těžké si po obědě alespoň na chvíli odpočinout. Ústřední

Hloubení základů pro přístavbu

foto -na-

topení by pak mělo snížit provozní náklady,“ doplňuje ředitelka školy Martina Podlipná.

Z výběrového řízení na zhotovitele vyšla vítězná společnost Gema Art Group. Stavba by měla být hotová do konce srpna. Bude pak záležet na úřa-

dech, kdy schválí zvýšení kapacity školy. Nová místa ve školce by se tak mohla obsadit buď už v září, nebo nejspíše v říjnu letošního roku.

-na-

MAS NAD PRAHOU PRO DĚTI

Již druhým rokem pořádala organizace MAS Nad Prahou, o. p. s., výtvarnou a literární soutěž. Letos její téma znělo: „A to je ta krásná země.“ Svě výtvarné a literární práce do soutěže poslaly děti z Neratovic, Veleně, Postřizína, Panenských Břežan, Hovorčovic, Odoleny Vody, Kojetic a samozřejmě také z Líbeznic.

Žáci z Líbeznic byli velmi úspěšní. Ve výtvarné soutěži se ve své kategorii umístila na **1. místě Sofie Guliášová** z 6.B a **čestné uznání** získala **Kateřina Kovářová** ze 6.A. **Marie Třísková** z 8. ročníku obsadila ve své kategorii **2. místo** a **Anička Rosenberková** z 9. ročníku získala **čestné uznání**.

V literární části soutěže se na **1. místě** umístil **Robert Kuhn**, na **2. místě Iva Koderičová** – oba ze 7.B. V nižší kategorii získala **1. místo** za svoji báseň žákyně **Michaela Buzalková** z 5.A.

Všichni ocenění měli velkou radost z diplomů a dáreků, které jim organizátoři soutěže předali v pátek 25. 5. po skončení sportovního setkání přátelů škol na líbeznické Duhovce.

Šárka Mišurcová

Ocenění žáci líbeznické školy

foto archiv ŽŠ

ŠKOLNÍ DRUŽINA NA LETIŠTI VÁCLAVA HAVLA

Začátkem května jsme se vypravili do Prahy na Letiště Václava Havla.

Po příjezdu se nás ujala paní průvodkyně, která nám u modelu letiště vyprávěla o jeho historii. Než jsme nastoupili do letištního autobusu, který nás provedl celou letištní plochou, museli jsme projít bezpečnostní zónou.

Na letištní ploše jsme měli možnost sledovat starty i přiletěly letadel, viděli jsme dokonce i jedno z největších letadel – A 380. Prohlédli jsme si tankování a odbavování letadel, stanici záchranné a požární ochrany, a dokonce i policejní vrtulníky.

Měli jsme také možnost podívat se na zahradu biologické ochrany letiště. Je to vlastně ochrana letiště pomocí dravých ptáků a psů. Výlet se nám vydařil a těšíme se na další.

Věra Frůhaufová

OPIS ŠKOLNÍ KRONIKY

Školní rok 1977–1978

Školní rok 1977–1978 začal v období, kdy naše celá společnost začala plnit závěry XV. Sjezdu KSČ a realizuje úkoly šestého pětiletého plánu.

I na ZDŠ v Líbeznicích je letošní školní rok ovlivňován řadou významných událostí a výročí. Hlavní místo v nich zaujímá 60. výročí VŘSR a 30. výročí Vítězného února. Vedení školy již v přípravném období v souladu s pokynem MŠ ČSSR podle oběžníku OŠ ONV Praha-východ z 12. 9. 1977 zpracovalo náměty a ve spolupráci se ZO KSČ i ZV ROH zabezpečilo tyto důležité úkoly.

Dnes můžeme jen potvrdit, že se 60. výročí VŘSR promítalo do vnitřní práce školy, přispělo k prohloubení politického uvědomění pedago-

gických pracovníků i žáků i do rodičovské veřejnosti. Přispělo i k prohloubení internacionálního citění i upevnění družebních styků za přispění vyučujících.

Jednou z nejvýznamnějších akcí bylo setkání se skupinou uzbeckých občanů hned na počátku školního roku, kdy zavítali do naší školy. Výsledkem je nejen pěkná beseda, ale hlavně výměna adres a desítky dopisů, pohlednic putujících do taškentské oblasti a zpět.

Za pomoci patronátního závodu z VÚ Klecany byla nově upravena Sínň tradic, v níž proběhlo několik besed a slavností. Pro žáky 7. tříd například besedy o kolébce VŘSR Leningradu a Moskvě, slavnostní slib pionýrů za účasti zástupců patronátních závodů apod.

Rovněž společná účast školy – všech žáků – na návštěvě sovětských filmů *Osvobození*, *Vulkán* a *Ozvěny* prospěla objasnění významu spolupráce a přátelství se SSSR.

Pionýři naší PS Albatros přijali závazek v „Roku smělých pionýrských činů“ rozděleném na čtyři etapy, které byly vždy motivovány významným politickým výročím. Závazek je ke konci školního roku splněn, pouze chybí sběr léčivých bylin, jejichž sběr

bude organizován převážně v prázdninových měsících.

Naše PS Albatros je zapojena do celostátní branné hry „Vždy připraven“. V rámci této hry byly na skupině pořádány besedy (Den čl. armády, Den lidových milicí), slavnostní celoskupinové shromáždění a základní kola branných závodů „Partyzánský samopal“, Pionýrská stezka odvahy, střelba ze vzduchovky, Dopravní soutěž.

Z dalších akcí, které skupina pořádala nebo se spolupodílela, to byl především „Dětský karneval“, „Lampionový průvod“ a Dětský den. Na fond solidarity „Cuba 78“ zaslali pionýři sběrem 940 Kčs. V celokrajské soutěži Sběrných surovin získala skupina za kalendářní rok 1977 osmé místo a tím i poukaz do Jugoslávie pro nejlepšího sběrače.

Dvě nejlepší pionýrky za dlouhodobou příkladnou činnost v PO SSM obdržely okresní vyznamenání III. stupně při Okresní slavnosti Rudého praporu.

Z kulturní oblasti se pionýři zúčastnili výtvarné soutěže k 60. výročí VŘSR, místního a okresního kola v recitaci, literární soutěže „Nejkrásnější svět“.

AD

VZPOMÍNÁNÍ NA BÁSNÍKA JAROSLAVA SEIFERTA V KNIHOVNĚ

V pondělí 28. 5. se v Komunitním centru Archa uskutečnila akce knihovny „Jen pár slov...“.

Recitátor Rudolf Kvíz nám přednesl nejvýraznější témata básnické tvorby básníka Jaroslava Seiferta – maminka, Žižkov, Praha, láska ženy, která byla

doplněna ještě ukázkami ze vzpomínkové knihy *Všecky krásy světa*. Vše nádherně umocnila hrou na flétnu Veronika Sedláčková. Zazněly úryvky ze skladeb: Cécile Chaminade – „Concertino“, Franz Doppler – „Fantasy“, Edgar Elgar – „Salut d'Amour“.

Přestože se nás posluchačů sešlo poměrně málo, byl to nezapomenutelný zážitek z krásy slova a magické harmonie hudby. Velké poděkování oběma protagonistům.

AD

Rudolf Kvíz recituje za doprovodu Veroniky Sedláčkové

foto -ad-

O ZNOVU- VZKŘÍŠENÍ

„Usedl jsem nad Klenčím v pasece na starý, nahnilý pařez, zahleděl jsem se do údolíčka pode mnou a se-pjal jsem ruce. Pane Bože! Všecky struny v srdci mém už popraskaly, jediná jedna mi zbyla. Miluješ-li mě, dej, abych směl na ni zahrát píseň o lásce k této tvrdé, kamenité zemi!“ tak píše v úvodu ke své chodské trilogii český katolický kněz, básník a spisovatel Jindřich Šimon Baar.

O statečném chodském lidu, který si z pokolení na pokolení předával příběh o hrdinském Kozinovi, o lidu, který ač utiskován, nedal se srazit na kolena, nezmalomyslně – o tom všem vypráví Baar v době znovuzkříšení chodských událostí za národního obrození. Barvitý obraz o životě lidí na Chodsku vytvořil v trilogii *Paní komísarka*, *Osmačtyřicátníci* a *Lůsy*, kde v četných postavách vykreslil tak výrazné typy, že na čtenáře působí nesmazatelným dojmem. Rozvíjí tu před námi velkolepý obraz společenského dění, lidových zvyků a obyčejů, seznamuje nás s krásou chodské krajiny od jara do zimy a strhujícím způsobem vyvolává atmosféru hřejivé srdečnosti, zralé moudrosti a láskyplné soudružnosti prostých a rázovitých lidí.

Jindřich Šimon Baar se narodil 7. 2. 1869 v Klenči pod Čerchovem. Studoval gymnázium v Domažlicích, pak na přání matky vystudoval teologii v Praze, vysvěcen na kněze byl roku 1892. Jako kaplan pak působil na různých místech v Čechách – Přimda, Spálené Poříčí u Blovic, Stochov, Ořech, Unětice. Roku 1899 se stal farářem v Kloboukách u Slaného.

Občanský i umělecky přílnul ke hnutí Katolické moderny, která vznikla roku 1895 a která se od samého počátku netěšila valně přízni vyšších církevních kruhů, protože vedle snahy o sblížení katolické literatury s uměleckými proudy moderní české i světové literatury si kládla za cíl také reformu církevních řádů.

Baar přispíval do časopiseckého orgánu Katolické moderny – *Nový život*. Otiskl zde téměř všechny své

významnější rané prozaické práce. Později vstoupil do Spolku českých spisovatelů Máj, což zároveň znamenalo rozchod s Modernou.

V jeho nejlepších prozaických dílech (*Cestou křížovou*, 1899; *Farské historky*, 1900; *Farská panička*, 1900; *Jan Cimbura*, 1908; *Pro kravičku*, 1904; *Poslední soud*, 1911; *Holoubek*, 1921; *Skřivánek*, 1912; již zmiňovaná chodská trilogie *Paní komísarka*, *Osmačtyřicátníci* a *Lůsy*, 1923–1925; *Chodské povídky a pohádky*, 1922) se spojuje sociální a vlastenecký cit a láska k rodnému Chodsku s důvěrnou znalostí života vesnického lidu, jeho historických tradic, myšlení a zvyků.

Baarovo vypravěčské umění má svůj původ v chodské lidové tradici. Spisovatel se vyjadřuje prostě, srozumitelně, konkrétně, takže dosahuje mohutného epického účinku. V rámci této prostoty, srozumitelnosti, konkrétnosti výrazu si však dovede najít vždy dostatek příležitosti, aby svůj jadrný slovník nářečně podbarvil – ne však na úkor srozumitelnosti – a aby zejména při svém živelně procitovaném vztahu k přírodě dovedl svému líčení přírodních jevů a krajinných nálad dodat emocionální básnické podmanivosti.

Příkladná Baarova péče o jazyk a jeho vysoká jazyková kultura – to přesně odpovídá jemným odstínům spisovatelova uměleckého myšlení.

Po vzniku samostatného státu se Baar stal předsedou obnovené Jednoty duchovenstva českého s nadějí, že nyní bude možné uskutečnit všechny církevní reformy, o něž usilovala část kněží již před válkou. Avšak i nyní Jednota narazila na odpor církevní hierarchie a Baar znechucen poměry se dal roku 1919 dobrovolně penzionovat. Odebral se do rodného Klenče, kde 24. 10. 1925 umírá.

„Kupte si aparát – fotografický strojek malý a fotografujte svět a lidi v něm,“ povídá mi děkan Kosmák. „Jste mladý panáček, dosud takové holátko kněžské, které světa ještě nepoznalo, a rychle se naučíte s aparátem zacházet. Kupte si momentku pouze – je pohodlná – celá se vám vejde do kapsy – zmáčknete pouze knoflík – momentní závěrka na objektivu udělá ‚mžik‘ – ‚mžik‘, a máte mžikovou fotografii. S duchem času třeba pokračovat. To je moje rada.“

„No ano – to je však pouze snímek, ale vyvolat pak obrázek, aby ho i jiní viděli, aby snesl denní světlo,“ namítal jsem.

„To je to, bratříčku, právě to je to umění,“ klepal mi Kosmák čtverácky na rameno, „a tomu vás nenaučí nikdo, nemáte-li to v sobě a neprobudí-li se to ve vás.“

A hle! Jak mi pan děkan poklepal na rameno – v mé duši cosi jako by se bylo proklovalo – jak ohnivá jiskra tmou by proskočila – jako by hvězdička poznání a pochopení z mraků na čistý obzor zazařila...

Chodím od té doby opravdu světem s fotografickým aparátem... Oči moje jako dvě skleněné, broušené čočky dívají se kolem, a jimi ze světa do mé duše jako na citlivou desku padají různé dojmy.

Plnou duší jich mám...

Vyvolávám je a ustaluji perem a inkoustem, ve chvílích svaté samoty, a nesu vám, draží čtenáři...

(Vyřato: Čtenářům místo předmluvy – „Jak jsem se stal kukátkářem“ ke knize *Mžikové obrázky*, 1908)

AD

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

2. 6. 1840 narozen anglický spisovatel Thomas Hardy – *Daleko od hlučícího davu*, *Neblahý Juda*, *Lesáci*

6. 6. 1875 narozen německý spisovatel Thomas Mann, nositel Nobelovy ceny za literaturu (1929) – *Kouzelný vrch*, *Doktor Faustus*, *Smrt v Benátkách*

11. 6. 1925 narozen americký spisovatel William Styron – *Sophiina volba*, *Zapal tento dům*, *Doznání Nata Turnera*

12. 6. 1840 narozen český spisovatel a novinář Jakub Arbes – *Poslední dnové lidstva*, *Elegie o černých očích*, *Newtonův mozek*

21. 6. 1905 narozen francouzský spisovatel, dramatik a filozof Jean Paul Sartre, odmítl Nobelovu cenu za literaturu (1964) – *Nevolnost*, *Zed', Cesty ke svobodě*

21. 6. 1935 narozena francouzská spisovatelka Françoise Saganová – *Máte ráda Brahme*, *Hedvábné oči*, *Dobry den*, *smutku*

29. 6. 1900 narozen francouzský spisovatel Antoine de Saint-Exupéry – *Země lidí*, *Citadela*, *Malý princ*

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

V POLOVINĚ ČERVENCE DOJDE K DOPRAVNÍMU OMEZENÍ NA MÍROVÉM NÁMĚSTÍ.

Z důvodu provádění oprav povrchu komunikace a zvýšeného přechodu u Tesca bude doprava svedena vždy do jednoho pruhu. Provoz bude kyvadlově řízen světelnou signalizací.

DĚKUJEME ZA POCHOPENÍ A TRPĚLIVOST.

**SEJDEME SE
NA NÁMĚSTÍ**

Zveme vás na tradiční letní akci Sejdeme se na náměstí **21. července** 2018 od 19 hodin. Před kostelem sv. Martina bude tentokrát hrát k tanci a poslechu **kapela Pouťový orchestr**. Vstup zdarma.

**FOTOGRAFICKÁ
SOUTĚŽ**

KATEGORIE:

1. NEJHEZČÍ KVĚTINOVÝ TRUHLÍK
2. KRÁSNÝ POHLED DO ZAHRADY

VAŠE FOTOGRAFIE ZAŠLETE V OBDOBÍ:
KVĚTEN - ČERVEN - ČERVENEC

NA ADRESU: alena.krb@seznam.cz

UZÁVĚRKA FOTOSNÍMKŮ JE 12. SRPNA 2018

ZAHRÁDKÁŘI A OBCNÍ ÚŘAD LÍBEZNICE

**Kavárna
MěLíbeKafe
Líbeznice**

facebook mělíbekafe

**14.7.2018
od 15:00**

**2.
narozneniny kavárny
hodnocení 10. MDA RIDE**

15:00 příjezd motorek
16:00/17:30 dětské divadlo/střelba vzduchovka
19:00 koncerty skupin
AKORDMAN / FROMÁŽ / BLUE.S F.G

**Kavárna
MěLíbeKafe a koncert
Fleret**

4. 8. 2018 Areál Zdraví Líbeznice	start 17:00	předprodej 190 Kč na místě 220 Kč
--	------------------------	--

zvláštní host Stanislav FIDO Ludvík
Marija Čmilová (house)
Akordman

3L STUDIO www.3Lstudio.cz

MDA RIDE CZECH REPUBLIC

OBC LÍBEZNICE

Prodej mléka ze dvora

AGROMARKET
Břežanská ev.č.38
Odolena Voda

CZ-BIO-001

T: 603 414 692

www.biomleko.eu

Kalendář akcí pro rok 2018

- 21. 7.** Sejdeme se na náměstí
- 25. 8.** Country večer
- 1. 9.** Líbeznický koloběh
- 8. 9.** Posvícení
- 15. 9.** Líbeznický koloběh
- Říjen** Vejšlap povodím mratínského potoka
- 3. 11.** Podzimní běh na Duhovce
- 25. 11.** Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina

www.kompostarna.cz
příjem bioodpadu CZS 00950

KOMPOST
ZEMINA
SUBSTRÁT
KŮRA
PÍSEK
KÁMEN

AGROMARKET
Břežanská ev.č.38
Odolena Voda

PO-PÁ:8-16 hod. SO+NE:9-12 hod.
T: 603 414 692

PRACOVNÍ PŘÍLEŽITOST V MĚŠICÍCH

V našem výrobním závodě (Hlavní 318, Q park Měšice) Vám nabízíme uplatnění v jednosměnném provozu na pozicích:

- ▶ **Skladník**
 - ▶ **Operátor montáže a expedice**
- Taktéž možnost letní brigády.

GEOMINE
top quality sheet metal processing

Nabízíme: standardní HPP, jednosměnný provoz (Po–Pá), zaškolení a odborné vedení, stravenky, odměna za plnou pracovní docházku.

Těšíme se na Vaše životopisy!

Email: lucie.klimesova@geomine.cz

Tel.: 318 406 403

Více na www.geomine.cz

PRACOVNÍ PŘÍLEŽITOST V MĚŠICÍCH

V našem výrobním závodě (Nádražní 203, Q park Měšice) Vám nabízíme uplatnění v jednosměnném provozu na pozicích:

- ▶ **Svářeč**
- ▶ **CNC operátor**
- ▶ **Strojní zámečnick**
- ▶ **Montážní pracovník**
- ▶ **Junior konstruktér**

CONTEG

Stabilní zaměstnání na HPP, jednosměnný provoz Po–Pá, zaškolení a podpora kolegů, práce v moderním prostředí, vzdělávání v oboru, stravenky.

Tel.: 565 300 359, email: katerina.pipalova@conteg.cz

Více na www.conteg-cooling.cz

**RENOMIA
NETWORK**

Ing. Katarína Tichá
Specialista pojištění

T: +042 721 555 285

M: katarina.ticha@renomianet.cz

- Nezávislý specialista v pojišťovnictví
- Pomohu Vám s pojištěním vozidla, nemovitosti, odpovědnosti, domácnosti, cestovním atd.
- Nabídky od více pojišťoven, pojištění na míru, slevy
- Konzultace ke starším pojistným smlouvám
- Vždy ve Vašem zájmu

Těším se na spolupráci.